Profielen.hr.nl ONAFHANKELIJK BLAD VAN DE HOGESCHOOL ROTTERDAM

PROFIELEN

ISSUE #135 FEBRUARI 2017

Opiniepeiling Tweede Kamerverkiezingen onder HR-studenten

Zwevend de verkiezingen in

HOGESCHOOL ROTTERDAM

somewhere else in the world

FOTO: REUTERS / KIM KYUNG-HOON

Tokyo, Japan
25 januari 2017

Een man schreeuwt zijn liefde uit voor zijn vrouw tijdens een jaarlijks evenement in een park in Tokyo waar mannen hun vrouw of vriendin publiekelijk de liefde kunnen verklaren.

REUTERS/Kim Kyung-Hoon

IN MEMORIAM

Stefan Kuiper

23 januari 2017 is Stefan Kuiper op 23-jarige leeftijd onverwacht overleden.

Drie jaar geleden startte Stefan aan de lerarenopleiding economie vo/bve. Medestudenten en docenten herinneren zich Stefan als een student die genoot van het sociale contact, het maken van het grapje bij het verlaten van het lokaal of het gesprek waarin hij zich verdiepte in de vaardigheden van het docentschap.
Stefan was een welwillende student die soms wat teruggetrokken was, maar toch een duidelijke eigen mening had die hij niet onbesproken liet. Stefan was gedreven, ontwapenend eerlijk, leergierig, attent, en kwam altijd afspraken na.
Medestudenten, docenten en directie IvL zullen Stefan missen.

Stefan Kuiper 4 mei 1993 * 23 januari 2017

Directie en medewerkers IvL

IN MEMORIAM

It is with our deepest sorrows that we were informed of the passing of Mu Yang Ren, student of International Business and Management Studies at Rotterdam Business School.

Ren, Mu Yang

15 January 1993 – 16 January 2017

We knew Mu Yang as a social, friendly and popular international student. He will be missed by all who knew him.
There is great sadness among fellow students, lecturers and staff of IBMS and Rotterdam Business School.
Our thoughts are with his family at this difficult time.

Dean, management, lecturers and students of Rotterdam Business School

Verschijningsdatum Profielen 135: 10 februari 2017 **Hoofdredacteur** Dorine van Namen **Eindredacteur** Esmé van der Molen **Redactie** Darice de Cuba, Olmo Linthorst, Jos van Nierop, Tosca Sel **Corrector** Marco Prins **Medewerkers aan dit nummer** Jonathan van Noord, Hoger Onderwijs Persbureau [HOP] **Foto's** Wouter le Duc, Frank Hanswijk, Anne Hospers, Sugarcoated, Levien Willemse, Astrid Zuidema **Illustraties** Nina Fernande, Demian Janssen **Vormgeving** Magazinestudio.nl Evelien van Vugt, i.s.m. Maxime Biekmann **Cover** Kim Coster, bewerking Demian Janssen **Redactieadres** Museumpark 40, hoogbouw bg, kamer MP.H.00.035. Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam. Telefoon (010) 794 45 75. profielen@hr.nl. Open: ma. t/m vr. 10.00-17.00 uur **Advertenties** Via profielen.hr.nl **Druk** Tuijtel, Hardinxveld-Giessendam **Jaargang** 28 **ISSN** 1385-6677. Profielen 136 verschijnt op 21 maart 2017

HET IS VERBODEN ZONDER TOESTEMMING VAN DE HOOFDREDACTEUR ARTIKELEN OF ILLUSTRATIES GEHEEL OF GEDEELTELIJK OVER TE NEMEN.

INHOUD #135

OPINIEPEILING
DENK
de meeste stemmen onder HR-studenten
10

COLLEGE CRUSH
18

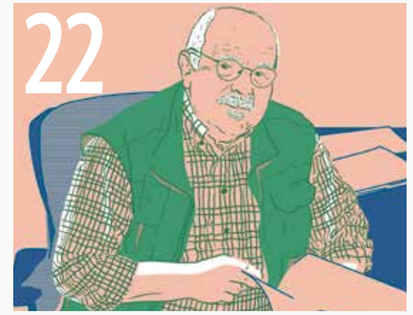

FONS VAN MALDEGHEM
neemt afscheid als cmr-voorzitter
22

Nieuws:
04 **Kort**
08 Joyce Buitelaar: **Docent van het jaar 2016**
16 Creatieve ondernemers, **boost voor de wijk?**

Column:
05 **Lieve Tosca:** M'n baas is micromanager
27 **Bart Bijl:** Boze witte mannen Zó ingewikkeld

Verder:
07 **Afgestudeerd:** Nick Kiran (communicatie)
26 **Jonathan eet...** Ramen
28 **Wie ben jij dan:** Mike Ott, Lero Nederlands en Voice-kandidaat

Aan dit nummer werkten mee:

TOSCA SEL > Redacteur
Normaal is ze Lieve Tosca en redacteur, maar voor dit nummer maakte ze een opinie-peiling over de Tweede Kamerverkiezingen, zie p.10.

<DARICE DE CUBA Webdeveloper
Darice werkt achter de schermen op de site van *Profielen*, maar voor dit nummer verwerkte ze de 350 vragenlijsten van de opniepeiling in Excel.

<PASCAL TIEMAN Infographics
Die mooie infographics bij de opiniepeiling over de Tweede Kamerverkiezingen komen van Pascal. Bekijk ander werk van hem op Deathvalleydesign.nl.

FOLLOW US:
TWITTER.COM/profielen FACEBOOK.COM/Profielen instagram.com/Profielenplaatjes PROFIELEN.HR.NL

Kort

Mbo-diploma net zo duur als universitaire master

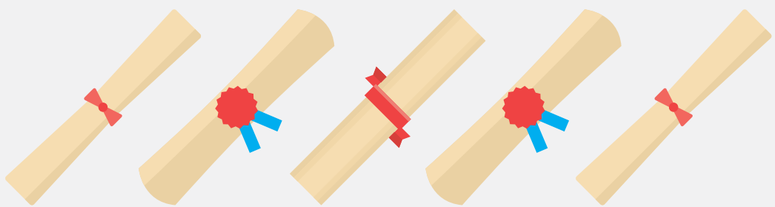

WIE KLAAR IS MET ZIJN MBO 4-OPLEIDING HEEFT BEDRIJVEN EN OVERHEID EVENVEEL GELD GEKOST als iemand met een universitair masterdiploma, blijkt uit cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek. Het CBS keek naar de totale kosten die bedrijven, huishoudens en de overheid kwijt zijn om iemand een diploma te bezorgen, gerekend vanaf de basisschool. In 2015 waren deze kosten hetzelfde voor een mbo-diploma op niveau 4 en een universitair masterdiploma: beide bedroegen zo'n 158 duizend euro.
Er zit wel een groot verschil in wie deze kosten betaalt. In het mbo leveren bedrijven een grotere bijdrage door de leerwerkplek voor hun rekening te nemen. Die kosten stegen in een jaar tijd flink, met bijna zevenduizend euro. *(HOP)*

'Ga eens met elkaar in gesprek over gedeelde óf ongedeelde medezeggenschap.'

Scheidend cmr-voorzitter Fons van Maldeghem over de toekomst van medezeggenschap tijdens election night. Lees zijn afscheidsinterview op p.22.

STEVIGE INNEMERS?

Studenten zijn eigenlijk best braaf. **Drank, drugs en seks:** het valt allemaal wel mee, concludeert studenten.net in een eigen onderzoek.

66%

66% van de ondervraagden drinkt **maximaal 10 glazen** alcohol per week.

Voor 53% van de drinkende studenten komt dat neer op **maximaal 3 glazen** per avond.

29%

Van de drinkers heeft 29% in de afgelopen drie maanden moeten **kotsen** van de alcohol.

10%

10% heeft wekelijks of vaker last van een **kater.**

€35 / €45

Gemiddeld geven de respondenten 35-45 euro per maand uit aan drank.

MEDEWERKERSONDERZOEK

79% van de medewerkers (zeer) tevreden

Eind 2016 is het jaarlijkse medewerkersonderzoek uitgevoerd onder alle medewerkers die bij de Hogeschool Rotterdam in loondienst zijn. In totaal hebben 2.519 medewerkers aan het onderzoek deelgenomen, dit is een responspercentage van 72 procent. 79 procent van hen was (zeer) tevreden.
Het meest tevreden zijn medewerkers over:
Direct leidinggevende, arbeidsvoorwaarden, teamdiversiteit, gesprekscyclus.
Het minst tevreden zijn medewerkers over:
De kwaliteit van de hogeschool, werkdruk (docerend personeel is over het algemeen minder tevreden over de werkdruk dan ondersteunend personeel), het aanspreken op verantwoordelijkheden, samenwerking binnen instituut/dienst.

Tevredener:

RBS, COM, CMI, EAS, ISO, IvL, WdKA, RMU en RAC

Minder tevreden:

IBK, IFM en IGO

Medewerkers van de instituten over de kwaliteit van het onderwijsprogramma in vergelijking met vorig jaar.

Werkdruk:

De gemiddelde tevredenheid over de werkdruk laat een stijgende lijn zien. Van 6,78 in 2014, naar 6,89 in 2015. En de laatste peiling, eind 2016, was 7. Dat is hoger dan de het gemiddelde van andere hogescholen in Nederland: 6,2.

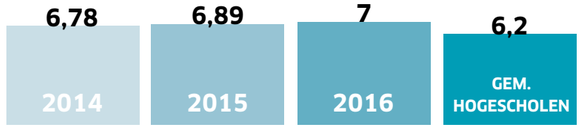

COLUMN LIEVE TOSCA

FOTO: SUGARCOATED

Lieve Tosca,

IK HEB EEN LEUKE BAAN OP DE HOGESCHOOL, MAAR ERGER ME AAN M'N BAAS. Hij heeft een paar nieuwe taken in z'n pakket gekregen en die extra workload maakt hem onuitstaanbaar. Hij liet ons voorheen altijd rustig ons werk doen, maar tegenwoordig zit hij mij en m'n collega's op de nek. Hij stuurt eindeloos veel mails en checkt uit den treure of we hem wel begrepen hebben en doen wat hij zegt. Hij is een micromanager geworden en ik word er knettergek van. Hoe krijg ik hem van m'n nek?

Lfs,
Anoniem

Lieve Anoniem,
Micromanagers zijn de ergste managers, dat weet iedereen. Ze zijn niet alleen erg voor hun werknemers, maar ook voor zichzelf. Zij weten waarschijnlijk ook wel dat niemand beter wordt van hun controledrang, maar kunnen er (laten we daar maar van uitgaan) niets aan doen.
Vaak komt micromanagen voort uit angst om de controle te verliezen. En als je baas net allemaal nieuwe taken heeft waarvan hij niet zeker weet of hij ze aankan, is dat misschien ook niet zo vreemd. Hij wil het goed doen en houdt de teugels strak, maar daarmee ontneemt hij jou en je collega's de kans om je werk te doen.
Micromanagen is een fase die vaak overgaat wanneer de micromanager het vertrouwen heeft dat het allemaal wel goed komt. En daar kan je hem bij helpen: Geef de micromanager zo min mogelijk reden om te micromanagen. Doe je werk zo goed als je kan en laat hem merken dat je er zit om je competenties, niet omdat je trui zo goed bij je bureaustoel kleurt. Maak duidelijke planningen die je met hem deelt, zodat hij weet wat je aan het doen bent en wanneer hij de resultaten kan verwachten.
Ook kan het geen kwaad om af en toe proactief een update te sturen, dat scheelt je weer gehijg in je nek wanneer je net lekker aan het tikken bent.

Lfs Tosca

Volg ook Tosca's wekelijkse rubriek op profielen.hr.nl.

Kort

‘Schrijven was een zonde. Vrouwen zouden ook te zwak zijn om te kunnen schrijven.’

Maureen Ghazal over het boek *Vrouwen die schrijven leven gevaarlijk.* Maureen is derdejaars autonome beeldende kunst.

Hamit Karakus nieuw lid raad van toezicht

Hamit Karakus is per 1 januari jl. lid van de raad van toezicht van de Hogeschool Rotterdam. Karakus begon zijn loopbaan bij de politie in de regio Rijnmond en heeft daar diverse functies bekleed. Hij was acht jaar als wethouder in Rotterdam verantwoordelijk voor de portefeuilles ruimtelijke ontwikkeling, wonen en vastgoed, en stedelijke economie. Sinds 2014 is hij algemeen directeur van Platform31, een kennis- en netwerkorganisatie voor de stad en regio. Hamit Karakus volgt Chris Oomen op die na twee termijnen in de raad afscheid neemt.

‘Een aantal studenten heeft aangegeven terug te willen komen.’

Enny Kraaijveld, manager international affairs, bij de NOS over het feit dat er veel minder Nederlandse studenten naar Turkije op studiereis of uitwisseling gaan.

TIPS

Wat moet je kunnen in 2050?

Het Sociaal Cultureel Planbureau blikt vooruit naar 2050.

1. TALENT
Talent is belangrijker dan een diploma.

•

2. EMPATHIE & COMMUNICATIE
Mensen met een groot empathisch vermogen die goed kunnen communiceren behoren volgens het SCP tot de ‘winnaars’.

•

3. MINDER COGNITIEF
Het cognitieve aspect wordt minder bepalend voor maatschappelijk succes dan nu omdat computers steeds intelligenter worden en kennisgebrek niet langer een hindernis is.

•

4. MEERTALIG
Wie meerdere talen spreekt, heeft straks een streepje voor.

Bron: HOP

STRIP: VALENTIJN

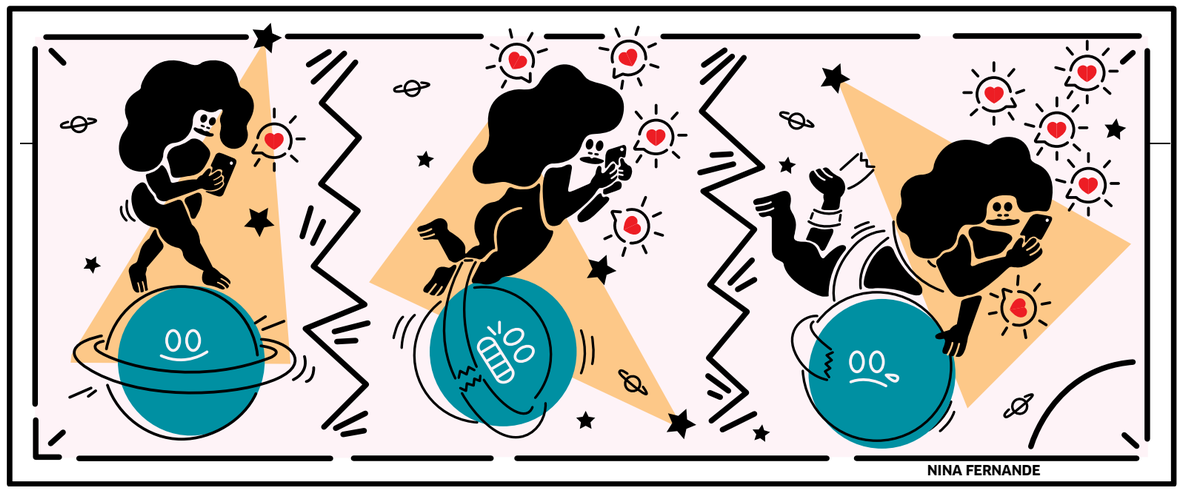

NINA FERNANDE

FOTO'S: LEVIEN WILLEMSE

GELEERD OP DE HR:
‘Ik heb geleerd waar mijn kwaliteiten liggen.’

GEMIST OP DE HR:
‘Diepgang. Bovendien is veel van het curriculum alweer achterhaald.’

Nick Kiran

Tot juli 2015: **communicatie**
Nu: **Tryst Energy & master cognitive science and artificial intelligence**

Meer kick uit een start-up dan een pilsje

Duurzaamheid, technologie en nieuwe media: dat zijn de woorden die het bloed van Nick Kiran harder doen stromen. Anderhalf jaar na zijn afstuderen is hij zzp’er, masterstudent en begeleidt hij een crowdfundingscampagne om een superslimme zonnecel op de markt te brengen.

NICK KIRAN (24) ZEGT HET NIET MOKKEND OF ONTEVREDEN, MAAR CONSTATEERT ZAKELIJK: ‘Op de HR heb ik tijdens mijn hele opleiding één vak digitale media gehad. Ik ben nog van de lichting die vrij ouderwets is opgeleid. Onderwijs is snel achterhaald, zeker in mijn vak.’
Dat gezegd hebbende heeft Kiran zich op de HR wel degelijk kunnen ontwikkelen. ‘Ik ben nooit een stereotiepe student geweest. Ik kreeg meer kick uit een start-up dan een pilsje. Dus toen ik in het derde jaar kon instromen in het honoursonderwijs, zat ik op de goede plek. Ik kon mijn *drive*, mijn ei kwijt. Zo ontwikkelden we bijvoorbeeld een app om luchtkwaliteit te meten.’

ONTPLOFTE POSTBUS

Maar Kiran vond na zijn afstuderen dat hij nog niet was uitgeleerd en wilde een master doen. ‘Tot dan toe lukte alles altijd. Maar de master marketing management die ik wilde doen, was alleen toegankelijk als ik eerst de hele bachelor deed. Optie twee aan de VU in Amsterdam vereiste een GMAT-toelatingstoets die universiteiten gebruiken om studenten te selecteren voor een master. **Ik ben een creatieve jongen; het is niks voor mij om allerlei wiskundige trucjes onder de knie te krijgen.** Ik heb het geprobeerd, maar haalde ‘m net niet.
‘Toen heb ik het studieplan maar even *on hold* gezet en ben ik samen met Lorenzo van Galen een podcast gestart over innovatie en technologie: De Wereld Van Morgen.’
Een goede zet, want Kirans postbus ‘ontplofte’ vervolgens: ‘Een oud stagebedrijf, HollandSpoor, benaderde me met de vraag of ik hun “innovatiekoning” wilde worden. Naast mijn klussen als zzp’er was dat geweldig. Maar ook mijn rol bij Tryst Energy heb ik te danken aan die podcast.’

ZONNECEL OP POSTZEGELFORMAAT

‘Duurzaamheid is een onderwerp waar ik heel gemotiveerd voor ben. Tryst Energy van het bedrijf Tweetonig – een ontwerpbureau van twee oud-studenten van de HR – is een slimme zonnecel die batterijen overbodig maakt. De meeste zonnepanelen zijn niet efficiënt. Ze hebben heel veel zonlicht nodig. **De zonnecel van Tryst Energy heeft het formaat van een postzegel en is juist bij weinig licht superrendabel.** In februari is de crowdfunding voor Tryst Energy via Kickstarter in de lucht gegaan. We moeten 50.000 euro ophalen. Als dat lukt, weten we dat er een markt is en dat producenten in het product geloven.’
Februari is ook om een andere reden een belangrijke maand voor Kiran. ‘Ik heb toch nog een master gevonden. Ik doe nu *cognitive science and artificial intelligence* in Tilburg. Daar zit alles in wat mij interesseert. Op de HR heb ik ontdekt wat mijn kracht is: Ik kan een product vertalen naar iets wat iemand wil hebben. In Tilburg hoop ik verder te kunnen groeien.’ ◘ *Esmé van der Molen*

Het curriculum van de opleiding communicatie is in 2013/14 compleet vernieuwd.

‘HET LEUKSTE AAN HET DOCENTSCHAP VIND IK HET PERSOONLIJK CONTACT MET STUDENTEN.’

FOTO: WOUTER LE DUC

‘Sterke vrouw’ Joyce Buitelaar is **Docent van het jaar 2016**

Van Joyce Buitelaar (entrepreneurship-small business) hebben de studenten **meer geleerd dan alleen ‘marketing’ of ‘skills’**. De Docent van het jaar wordt de hemel ingeprezen vanwege haar persoonlijke aandacht voor studenten en het feit dat ze ‘een sterke vrouw’ is.

HET STOND NIET DIRECT IN DE STERREN GESCHREVEN dat Joyce Buitelaar (29) hbo-docent zou worden, en dan ook nog eens de beste van de Hogeschool Rotterdam in 2016. Buitelaar is een echte stapelaar. Ze begon op het vmbo. ‘Als klein meisje was ik onzeker. In aanloop naar de Cito-toets was ik op van de zenuwen. En dat was terug te zien in mijn lage score. Toch ging ik naar het gewone vmbo waar het hartstikke goed ging, en via het mbo ben ik op het hbo gekomen, bij small business aan de Hogeschool Rotterdam.

‘Het was mijn droom om ooit een bachelordiploma in handen te hebben. Op de HR kwam ik voor het eerst docenten tegen die inspireerden. Vanaf het tweede jaar werd ik projectbegeleider op de opleiding, zeg maar hulpdocent, een functie die nu niet meer bestaat. Toen ontdekte ik hoe leuk ik het vond om voor de klas te staan. De periodemeters waarin studenten mij evalueerden, waren steeds goed en toen ik bijna was afgestudeerd ben ik bij de onderwijsmanager langsgegaan om te vragen of ik na mijn afstuderen zou mogen blijven als docent.’

‘OP HANDEN GEDRAGEN’

Zo kwam het dat Buitelaar direct na haar afstuderen in 2012 in dienst kwam bij de opleiding small business. Ze haalde haar lesbevoegdheid aan de Vrije Universiteit en ging aan de slag, vooral in jaar 1 en 2 van de opleiding. Dat ze is verkozen tot beste docent heeft haar enorm verrast. ‘De dingen die de studenten aan mij waarderen, horen voor mij gewoon bij mijn dagelijks werk. Het leukste aan het docentschap vind ik het persoonlijk contact met studenten. Het is heel fijn om terug te krijgen dat studenten dat merken.’

In het juryrapport geven de studenten van de opleidingscommissie Buitelaar op elk onderdeel de maximale score. Zowel voor haar capaciteiten als docent als voor haar ‘people skills’. Buitelaar geeft lessen van hoge kwaliteit, is behulpzaam, geïnteresseerd en heeft inlevingsvermogen. Ze wordt bovendien volgens de studenten ‘op handen gedragen’, omdat ze ‘een sterke vrouw’ is. In 2015 verloor Buitelaar haar man Mark de Groot op 28-jarige leeftijd aan kanker, maar zes weken later stond ze weer voor de klas. ‘Sommige mensen vonden dat knap, maar ik ging door omdat ik niet anders kon. Het was ook fijn om een plek te hebben waar ik goed kon functioneren; waar alles oké was. Daarnaast ben ik heel goed opgevangen door de twee onderwijsmanagers Berry Andeweg en Janine Slootmaekers. Ook zij verdienen een pluim, net als de hele opleiding trouwens. In mei 2015 gingen 37 tweedejaarsgroepen tijdens een projectweek aan de slag met inzamelingsacties voor de Mark de Groot Foundation. In deze stichting zamelden we geld in voor behandelingen die niet door de ziektekostenverzekeraar werden vergoed. De studenten haalden maar liefst 26.279 euro op. Dat heeft niet alleen op mij, maar op de hele opleiding een onuitwisbare indruk gemaakt.’

60-PUNTEN BSA

De tweedejaars van toen zijn inmiddels vierdejaars en de nieuwe lichting studenten kent deze geschiedenis niet. ‘Het is niet zo dat ik het verzwijg, maar ik ga dit ook niet standaard aan elke groep vertellen. Ik sta gewoon als docent voor de klas.’

In die hoedanigheid was Buitelaar ook betrokken bij de omslag naar het 60-punten bsa in 2015. ‘Dat was een leerzame periode waarin we met z’n allen heel hard hebben gewerkt aan een nieuw curriculum. Ik ben vooral blij met de periodes van vier in plaats van acht lesweken. Studenten worden gelijk na die periode getoetst en daardoor lukt het hen om de focus vast te houden met als gevolg dat de resultaten beter zijn dan voorheen.’

Naast de vakken marketing en skills, de stagebegeleiding in het derde jaar en haar werk als leerjaarcoördinator hoopt Buitelaar dit voorjaar haar NIMA-marketingdiploma te halen, en dan – als ze aan de beurt is – te starten met een master. ‘Ooit droomde ik van een bachelordiploma, nu is daar de droom van een master voor in de plaats gekomen.’ ◘

Esmé van der Molen

De Docent van het jaar-verkiezing is een initiatief van de sgmr (studenten van de medezeggenschapsraad). De studenten vroegen alle opleidingscommissies van de HR om hun favoriete docent te nomineren. Uit de 23 kandidaten werd Joyce Buitelaar tot winnaar verkozen. Zij dingt nu mee naar de landelijke titel die door het Interstedelijk Studenten Overleg (ISO) wordt georganiseerd.

Wat Maurice de Hond kan, kan *Profielen* ook.
Daarom presenteren wij met enige trots: **de Profielen Opiniepeiling.**
Gaan studenten de komende Tweede Kamerverkiezingen stemmen
en op wie dan? **We zochten het uit.**

Wat stemmen studenten van de Hogeschool Rotterdam?

15 maart zijn er weer Tweede Kamerverkiezingen, ga jij stemmen? Die vraag leverde een boel verschrikte blikken op begin januari. De eerste week na de kerstvakantie was de week waarin de politieke partijen hun verkiezingscampagnes lanceerden, maar die informatie had de meeste studenten nog niet bereikt. 'Stemmen? We hebben toch voor de vakantie al gestemd?' Ja, op de medezeggenschap binnen de Hogeschool Rotterdam. Dit zijn de landelijke verkiezingen. 'O, dan moet ik nog even de stemwijzer invullen.'

Na een middag discussiëren over het belang van de democratie, of stemmen nou een burgerrecht of -plicht is en of Sylvana Simons nou wel of niet bij DENK zit, kwamen we met 350 ingevulde vragenlijsten terug op de redactie. Bijna twee derde van de studenten wil de komende verkiezingen gaan stemmen, maar op wie is nog een beetje de vraag. ►

Tekst **Tosca Sel** Illustraties **Pascal Tieman**
Databewerking **Darice de Cuba**

OPMERKELIJKE FEITJES:
- **DENK meeste stemmen**
- **PVV minst sympathiek**
- **D66 meest sympathiek**
- **Mark Rutte populair als nieuwe premier, maar krijgt niet de meeste stemmen**

Ga jij stemmen?

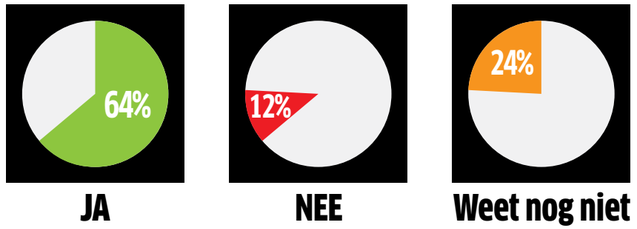

De helft zweeft nog, maar als studenten het al weten, geven ze aan te stemmen op DENK, PVV en D66. De redenen om op de eerste twee partijen te stemmen zijn duidelijk: 'Deze partij vertegenwoordigt mijn denkbeelden het best' en 'deze partij behartigt mijn belangen het best' werden het meeste aangekruist door deze stemmers. Tien procent van de stemmers gaf aan strategisch te stemmen omdat men het bijvoorbeeld tijd vond voor een omslag in de Tweede Kamer: 'Het is tijd voor een reformatie in de Nederlandse politiek, het cliché hoeven we niet meer'. **Er werd op DENK gestemd 'als tegenwicht tegen de PVV'** en een aantal PVV-stemmers gaf aan 'minder invloed van Brussel' te willen.

Op welke partij ga je stemmen?

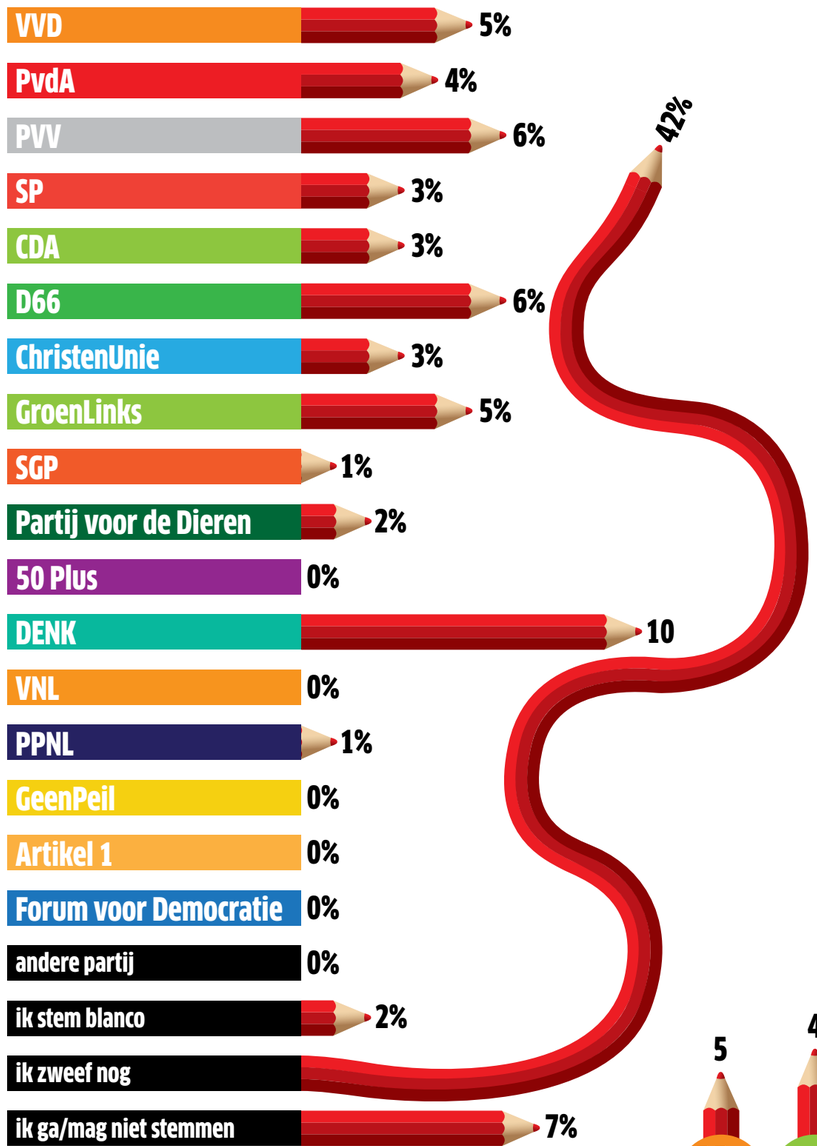

Waarom kies je voor deze partij?
33% Deze partij vertegenwoordigt mijn denkbeelden het best
24% Deze partij vertegenwoordigt mijn belangen het best
14% Deze partij heeft de beste plannen voor de komende jaren
8% De lijsttrekker spreekt me het meest aan
8% Mijn sociale omgeving stemt op deze partij
4% Anders
0% Er staat iemand op de lijst die ik ken

Top 5 populairste partijen

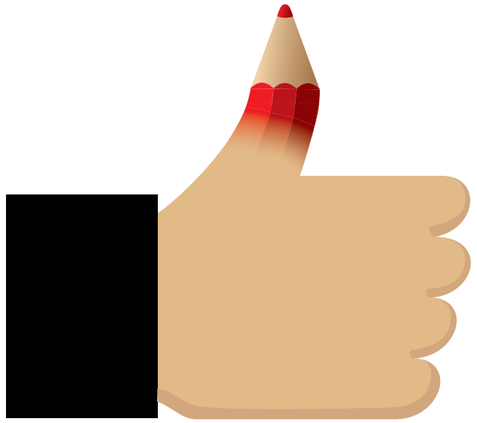

Hoe sympathiek vind je onderstaande partijen?

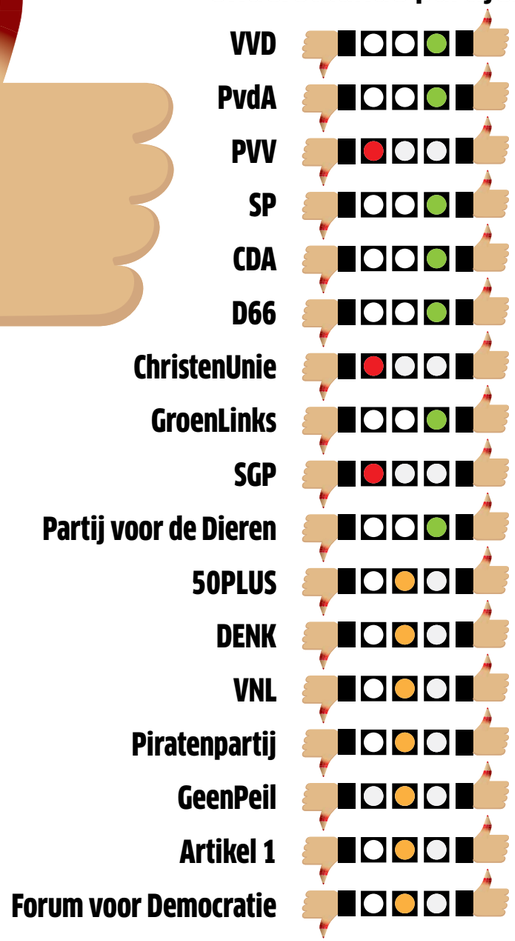

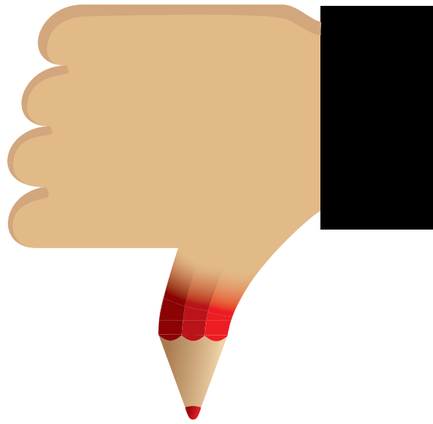

LOVERS AND HATERS

Ook vroegen we studenten welke partij ze het meest (on) sympathiek vonden. In een matrix waarin alle partijen stonden, bleek dat studenten vooral over oude bekenden een duidelijke mening hadden. Nieuwe partijen zoals VNL (VoorNederland met als voorman Jan Roos), Artikel 1 van Sylvana Simons, GeenPeil met lijsttrekker Jan Dijkgraaf en het Forum voor Democratie van Thierry Baudet, kregen allemaal een vinkje in het vakje 'neutraal'. Of een 'wie?' in de kantlijn. Dit jaar zijn er 81 partijnamen aangemeld voor de verkiezingen. **Zo veel waren het er nog nooit.** Op 31 januari hadden 31 partijen kandidatenlijsten aangeleverd. Niet allemaal hadden ze voldoende ondersteuningsverklaringen. Hoeveel van de 31 partijen daadwerkelijk meedoen aan de verkiezingen, werd pas bekend toen dit blad al bij de drukker was.

Over de partijen die de studenten wel kenden, hadden ze duidelijk wel een mening. **De PVV is de minst sympathieke partij in de ogen van de studenten,** 62 procent van de studenten die de enquête invulde gaf aan deze partij heel onsympathiek te vinden. Artikel 1, DENK en de SGP hebben ook meer haters dan lovers. GroenLinks, **de Partij voor de Dieren en D66 zijn het meest geliefd,** maar krijgen niet de meeste stemmen. Het zou natuurlijk kunnen dat de zwevende kiezers uiteindelijk een van deze partijen kiezen. ►

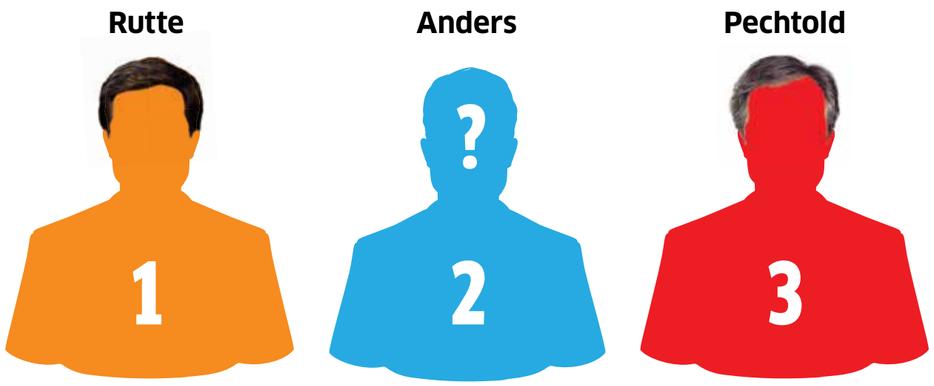

Wie moet er volgens jou premier van Nederland worden?

DE BAAS VAN NEDERLAND
We waren ook benieuwd wie volgens de studenten de komende kabinetsperiode minister-president zou moeten worden. Heeft VVD-voorman Mark Rutte het land de afgelopen tijd zo goed geleid dat hij nog even mag blijven of is het tijd voor een nieuwe kapitein op het schip?
Als HR-studenten een nieuwe premier mogen kiezen, kiezen ze weer voor Rutte. De man kan zich op z'n liberale borst kloppen terwijl hij zich achter z'n oren krabt. Hij is populair, maar slechts achttien procent van de HR-studenten vindt de VVD een 'heel sympathieke' partij en maar vijf procent wil zijn stem aan de partij geven. Hoe men denkt dat Rutte premier kan worden zonder dat zijn partij meeregeert, is onduidelijk.

Heb je vertrouwen in de Nederlandse Politiek?

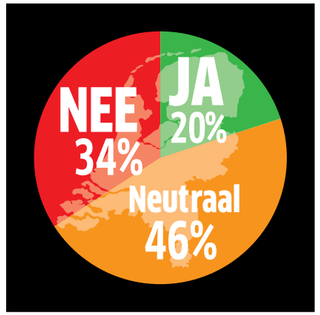

Er is duidelijk ook veel onvrede over de huidige politiek. Slechts twintig procent van de ondervraagden heeft ronduit vertrouwen in de Nederlandse politiek, een derde heeft geen vertrouwen in de politiek. En juist die mensen hebben waarschijnlijk 'anders' aangevinkt op de vraag 'Wie moet volgens jou premier van Nederland worden?' Want die optie is op een na het populairst. Er was een optie om zelf in te vullen wie premier moest worden en dat leverde nogal opmerkelijke opties op. **Er werd een aantal keer 'mijn vader' ingevuld**. Omdat de vragenlijst anoniem is, kunnen we niet checken of deze mannen ook maar enigszins geschikt zijn voor de functie. Daarnaast waren Erdogan, Trump en rapper Donnie populair. Ook schreef er iemand met dikke letters op het formulier: 'Ik heb wel vertrouwen in de Nederlandse politiek, maar niet in de Nederlandse democratie.' Dat is een uitspraak waar wij nog zeker tot aan de verkiezingen over kunnen filosoferen.

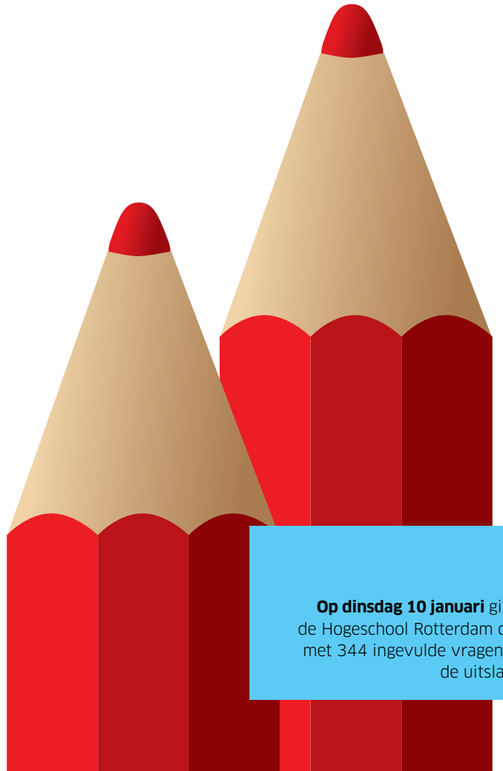

De jongerenstem IN CIJFERS

Over jongeren wordt vaak gezegd dat ze geen interesse hebben in politiek. **En dat is ook wat de *Profielen*-redacteuren veel hoorden toen zij de locaties langsgingen met de enquête over de komende verkiezingen**. Bij de laatste Tweede Kamerverkiezingen, op 12 september 2012, stemde 30 procent van de jongeren tussen de 18 en 25 jaar niet. Onder 35- tot 45-jarigen was dat 25 procent. Check: jongeren blijven vaker dan andere volwassenen thuis tijdens verkiezingen.
Ze zijn ook minder geïnteresseerd in politiek. 35 procent van de jongeren geeft aan 'tamelijk' of 'zeer geïnteresseerd' te zijn in politiek, wat niet eens zo weinig lijkt, maar wel duidelijk minder is dan de politieke interesse van dertigers en veertigers. Onder deze groep zegt bijna de helft geïnteresseerd te zijn in politiek.
De lagere score voor jongeren komt voor een deel door de vrouwen. Van hen is 30 procent geïnteresseerd, tegenover 41 procent van de jonge mannen. Zijn ze politiek actief, dan doen jonge vrouwen vaker mee aan handtekeningenacties, terwijl de mannen eerder over politieke onderwerpen discussiëren.
Jongeren vormen niet voor niks een gewilde doelgroep voor politieke partijen, want de jonkies zijn met veel en staan aan het begin van hun loopbaan als stemmer. Begin 2016 telde Nederland 1,5 miljoen jongeren tussen de 18 en 25 jaar. Naar schatting mogen zo'n 850.000 van deze jongeren straks voor het eerst stemmen.
En dus wringen de politieke partijen zich in allerlei bochten om de jongerenstem te winnen. Mark Rutte is aan het vloggen geslagen en Jesse Klaver van GroenLinks gamet tegen een Wilders-personage.
Maar of het deze lijsttrekker gaat helpen? **Volgens opiniepeiler I&O Research is 27 procent van de kiezers onder de 25 jaar van plan om op de PVV te stemmen en zal Wilders naar verwachting de grote winnaar van de jongerenstem zijn.** Things change: In 2012 kreeg de partij van Wilders nog maar 8 procent en was de VVD met 18 procent de grootste partij onder jongeren. ◘ *Esmé van der Molen*

Bronnen: CBS (cijfers), I&O Research (peiling)

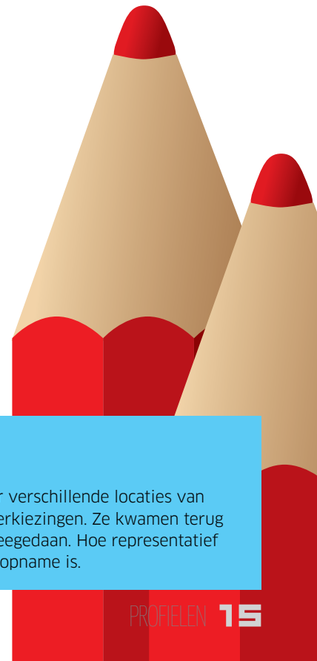

OVER DE OPINIEPEILING

Op dinsdag 10 januari gingen vijf Profielen-redacteuren met geprinte vragenlijsten en te weinig pennen naar verschillende locaties van de Hogeschool Rotterdam om studenten te vragen mee te doen aan een opiniepeiling over de Tweede Kamerverkiezingen. Ze kwamen terug met 344 ingevulde vragenlijsten, omgerekend heeft dus 1 procent van de HR-studenten aan het onderzoek meegedaan. Hoe representatief de uitslagen zijn, is open voor discussie, maar we gaan ervan uit dat het een mooie momentopname is.

ACHTERGROND

CREATIEVE ONDERNEMERS *BOOST* VOOR DE WIJK?

Creatieve ondernemers aantrekken om achterstandswijken een economische *boost* te geven. **Werkt dat?** Nauwelijks, concludeert hoofddocent Jeannette Nijkamp. Zij promoveerde op dit onderwerp.

IN 2005 WERD HET GEBIED RONDOM DE TARWEWIJK OP ZUID AANGEWEZEN ALS DE EERSTE 'KANSENZONE' VAN ROTTERDAM. Doel was de oude stadswijken te herstructureren door het aanpakken van probleempanden en het stimuleren van ondernemerschap. Dat laatste gebeurde bijvoorbeeld in de Maassilo en in Freehouse, allebei gelegen in de Afrikaanderwijk. De Maassilo is een oude graansilo uit 1910 bij Maashaven. Daarin werd in 2008 de Creative Factory gevestigd, een verzamelpand voor zo'n zeventig creatieve ondernemers in muziek, evenementen, mode, ontwerp, media en business services. De projecten die Freehouse in datzelfde jaar opstartte – de markt van morgen, het wijkatelier en de wijkkeuken – brachten kunstenaars, ondernemers en lokale bewoners met creatieve talenten bij elkaar.

Beide initiatieven hadden als doel om een bijdrage te leveren aan de economische ontwikkeling van de wijk. Is dat gelukt?

'Nee, dat is heel moeilijk gebleken. De meeste ondernemers in de Creative Factory hadden nauwelijks personeel in dienst. Ook bleken ze geen andere bedrijven naar de omgeving van de Creative Factory te trekken. Hun aanwezigheid heeft dus geen banen opgeleverd in de wijk. Verder is de Creative Factory een gesloten gebouw met weinig interactie met de buurt: de klanten van de ondernemers wonen er niet, de ondernemers zelf ook niet en op een enkeling na gingen die er ook niet wonen. Na het werk gingen ze rechtstreeks door naar Noord of ergens anders naartoe. Er waren rond de Factory geen uitgaansgelegenheden die de ondernemers aantrekkelijk vonden, hooguit bezochten ze de plaatselijke supermarkt. De ondernemers zorgden dus ook niet voor meer levendigheid in de wijk. 'Ook voor Freehouse was het lastig om banen te genereren. Zeker in de wijkkeuken kwamen er wel opdrachten, maar voor een vaste baan of een bestaan als zzp'er was er daarin voor de wijkbewoners te weinig continuïteit. **Degenen die in de wijkkeuken en het wijkatelier werkten, kregen een vrijwilligersvergoeding. Dat waren meestal vrouwen met een bijstandsuitkering. Het was wel mogelijk om hen te betalen als zzp'er,** maar op het moment dat ze ondernemer zouden worden, zouden ze hun uitkering en eventuele toeslagen kwijtraken. Dat was een te groot risico, zeker voor vrouwen met kinderen of gezondheidsproblemen. Freehouse is wel met de gemeente in gesprek geweest over een aanvullende uitkering, maar het is niet gelukt dit te regelen. Er zijn gemeentes die flexibeler omgaan met de regelgeving en bereid zijn de verplichtingen uit de Participatiewet – de sollicitatieplicht, de tegenprestaties en het verplicht volgen van een re-integratietraject – te versoepelen, maar in Rotterdam was die bereidheid er niet. Overigens heeft Freehouse, in tegenstelling tot de Creative Factory, wel sociale effecten voor de direct betrokken wijkbewoners gehad.'

Lukt het in andere steden wel, om door middel van creatief ondernemerschap een wijk economisch op te tillen?

'Uit mijn onderzoek blijkt dat het wijkniveau niet het goede schaalniveau is, want de meeste ondernemers hebben een afzetgebied buiten de wijk, soms zelfs landelijk. Je moet de effecten minimaal op het niveau van de stad bekijken, maar ook op dat niveau is Rotterdam geen succesverhaal. Op plaatsen waar nog geen creatief ondernemerschap is een verzamelgebouw neerzetten zonder aansluiting bij de wijk, dat werkt niet. Het effect is groter in een stad als Amsterdam, waar van oudsher al veel creatieve ondernemers en kunstenaars wonen en werken. En het meest succesvol is Londen. De Chocolate Factory (verzamelplaats van creatieve ondernemers) heeft substantieel bijgedragen aan de sociaaleconomische ontwikkeling van wijkbewoners.'

Waarom werkt het daar wel? Kunnen we daar in Nederland wat van leren?

'De Chocolate Factory biedt structureel opleidingen en stageplaatsen aan voor bewoners uit de omringende achterstandswijken. Dat draagt op een duurzame manier bij aan hun ontwikkeling. Bovendien is het belangrijk dat een initiatief aansluit bij de belangstelling uit de wijk en dat is bij de Chocolate Factory ook het geval. Als je dat ondersteunt met training en stage, dan is het effect het grootst.'

De Hogeschool Rotterdam en het Albeda College waren partners van de Creative Factory. Zij waren toch ook bezig met stageplaatsen?

'Klopt. De hogeschool was zeker bezig met stageplaatsen en projecten, maar richtte zich niet specifiek op studenten uit Zuid. Het waren vooral studenten uit Noord en van buiten Rotterdam die hiervan profiteerden. Het Albeda College koos wel stagiairs uit de buurt, vooral voor de receptie. Dat waren leerlingen die moeilijk aan een stageplaats konden komen. Dit had wel impact op de wijkbewoners, omdat het hun kansen op de arbeidsmarkt vergrootte.'

Waarom heeft de hogeschool zich uit de Creative Factory teruggetrokken?

'Vier organisaties sponsorden de Creative Factory financieel: de Hogeschool Rotterdam, woningcorporatie Vestia, Rabobank en Pact op Zuid, maar hun betrokkenheid veranderde door economische en politieke ontwikkelingen. De gemeente, en daarmee ook Pact op Zuid, bezuinigde vanwege de economische crisis en kreeg andere prioriteiten. **Woningcorporaties werden na allerlei schandalen gedwongen zich meer op hun kerntaken te richten,** banken werden door de financiële crisis terughoudender bij het doen van maatschappelijke investeringen en er was een koerswijziging bij de Hogeschool Rotterdam, waardoor deze zich meer ging richten op kwaliteitsverbetering van het onderwijs dan op verbinding met de stad Rotterdam.'

Zonder de focus op het onderwijs te verliezen, wat kan de hogeschool doen om bij te dragen aan de ontwikkeling van achterstandswijken?

'Ik denk dat het goed zou zijn om de opleidingsoverstijgende minoren+ meer leven in te blazen. Maatschappelijke vraagstukken aanpakken vereist samenwerking tussen verschillende opleidingen, maar in de praktijk blijft dit onderwijs in de marge. Eén opleiding is eigenaar van een minor+ en daar gaan de financiën naartoe. Er is niet veel bereidheid bij onderwijsmanagers en directeuren om een minor+ of zelfs een keuzevak met een aantal opleidingen op te zetten of een docent uit te lenen. **Zij willen liever dat studenten minoren van het eigen instituut volgen, omdat het geld oplevert.** Het gaat gewoon over geld.

'Maar er zijn ook succesverhalen. Zo leveren studenten van de hogeschool op dit moment via de projecten Mentoren op Zuid en Nieuw in 010 een bijdrage aan het coachen en begeleiden van respectievelijk scholieren en zwangere vrouwen op Zuid. Dat werkt goed voor de studenten én voor de wijkbewoners.' ◘ *Dorine van Namen*

Jeannette Nijkamp studeerde sociologie en informatica. Zij werkt als hoofddocent voor de kenniscentra Creating 010 en Zorginnovatie van de Hogeschool Rotterdam.

COLLEGE CRUSH

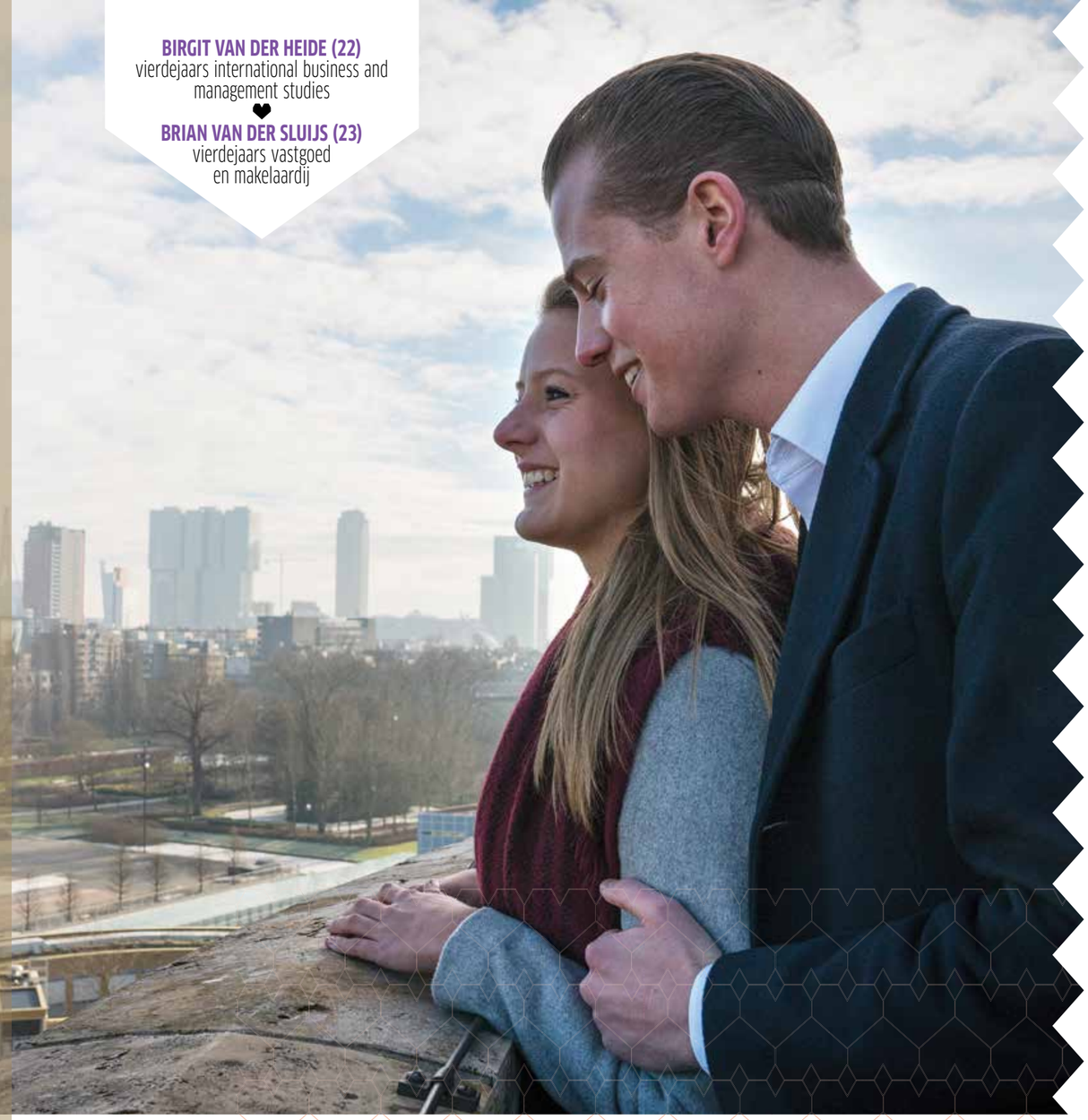

BIRGIT VAN DER HEIDE (22)
vierdejaars international business and management studies

BRIAN VAN DER SLUIJS (23)
vierdejaars vastgoed en makelaardij

Tekst **Tosca Sel** Fotografie **Frank Hanswijk**

Op 12 februari 2014 zagen Birgit en Brian de magische woorden 'It's a match!' op hun smartphoneschermpjes verschijnen. Ze waren een match op Tinder en gingen op date en twee maanden later waren ze Facebookofficial. Het koppel heeft het leuk samen omdat ze elkaar vrijlaten op het gebied van werk, school en vrienden. En omdat ze elkaar 'scherp houden'. Romantisch gedoe zoals Valentijn, daar houden ze niet van. Als het maar gezellig is, dan hebben ze het helemaal leuk. **Zonder de datingapp hadden de HR-studenten elkaar waarschijnlijk ook ontmoet:** ze volgden twee jaar geleden hetzelfde keuzevak, maar of het dan wat was geworden, is nog maar de vraag. 'Je weet toch nooit of je elkaar dan op dezelfde manier bekijkt', zegt Brian. Het stel gaat binnenkort samenwonen.

AMBER HEUKER (19)
derdejaars fysiotherapie
❤
RICK VAN DER STELT (21)
vierdejaars water-management

Amber en Rick studeren nu allebei aan de HR, maar ontmoetten elkaar toen Amber nog op haar middelbare school in Spijkenisse zat. Ze zat in de feestcommissie en organiseerde een groot schoolfeest waar ook oud-leerlingen mochten komen. Rick ging als alumnus naar het feest, zag daar Amber in haar roze galajurk en was verkocht. Ze spraken na het feest af en ontdekten dat ze al járen een paar straten bij elkaar vandaan woonden. **Toch hadden ze elkaar tot het feest nog nooit gezien.** Nu zijn ze onafscheidelijk en op de dag dat de foto gemaakt werd, waren ze drie jaar bij elkaar. Voor een romantische avond hebben ze geen tijd, want ze zitten allebei tot over hun oren in de toetsen.

Laure en Rob zitten al vanaf het eerste jaar van hun opleiding bij elkaar in de klas en hadden direct een vriendschappelijke klik, maar het duurde toch bijna twee jaar voordat de vonk echt oversloeg. In februari 2015 werd er na een huisfeestje van klasgenoten voor het eerst gezoend, maar daarna was het niet direct aan. De twee gingen volop leuke dingen doen samen: wat drinken, een filmpje kijken, maar 'daten' durfden ze het niet te noemen. Vier maanden hielden ze hun romantische gevoelens verborgen voor hun klasgenoten. Die hadden wel door dat de twee tegenwoordig wel heel lang op school bleven hangen, maar verbonden er geen conclusies aan. Tot iemand er tijdens de eindejaars-bbq lucht van kreeg, **toen wist binnen no time de hele klas het**. En dat pakte goed uit: de twee zijn nu al bijna twee jaar gelukkig met elkaar.

LAURE VAN ROOIJ (24)
vierdejaars communicatie
❤
en klasgenoot
ROB SAATHOFF (26)

Scheidend cmr-voorzitter

Fons van Maldeghem

Zes jaar was hij voorzitter, en vele jaren lid van de medezeggenschapsraad. Nu geeft Fons van Maldeghem het stokje door aan Berry Stam. Hij zag de raad veranderen: meer vrouwen, meer macht voor studenten en meer invloed. Jammer alleen dat het bsa nog niet is afgeschaft. Sterker nog, dat de normen omhoog zijn gegaan.

Tekst **Olmo Linthorst** Illustratie **Demian Janssen**

‘EEN BSA KAN OP KORTE TERMIJN DE UITVAL BEPERKEN, MAAR OP DE LANGE TERMIJN ONTNEEM JE MENSEN KANSEN.’

‘DE PTD IS EEN SOORT VERZEKERING TEGEN UITBUITING VAN DOCENTEN.’

‘FONS VAN MALDEGHEM IS BEROEPSSPELBEDERVER. De scheidend voorzitter van de centrale medezeggenschapsraad (cmr) ziet het als zijn taak om bestuurders te confronteren met de nadelen en praktische bezwaren van hun plannen. In hun enthousiasme zijn bestuurders nu eenmaal geneigd deze nadelen te onderschatten of terzijde te schuiven, denkt Van Maldeghem.

Omdat de cmr, die bestaat uit studenten en personeelsleden van de HR, ook daadwerkelijk het recht heeft om sommige plannen (en de hogeschoolbegroting) tegen te houden, heeft de medezeggenschapsraad bijna per definitie een gespannen relatie met het college van bestuur (cvb). Dat verklaart waarom de scheidend cmr-voorzitter altijd zo veel moeite heeft gedaan om de relatie met het bestuur goed te houden.

Een van zijn methodes? ‘Ik heb heel vaak blanco gestemd. Gewoon om het gesprek open te houden. Als ik dan door het bestuur op het matje werd geroepen voelde dat ook niet als op het matje geroepen worden, omdat ik slechts de boodschapper was. De tegenstem kwam van anderen.’

Zelfs bij de stemming over een hoger bsa, waar Van Maldeghem principieel tegenstander van is, stemde bij blanco, meent hij zich te herinneren. ‘Ik wilde de discussie kunnen blijven aangaan. Dat is heel belangrijk.’

FONS VAN MALDEGHEM WERD IN 2010 VOORZITTER VAN DE CMR. Hij was toen al jaren voorzitter van de personeelsgeleding van de cmr en daarvoor cmr-lid. Hij heeft door de jaren heen dingen zien veranderen. Veel meer vrouwen in de raad, veel actievere studenten, veel meer overleg tussen de verschillende medezeggenschapsorganen (op instituuts- en dienstenniveau) en tussen cmr en cvb. Maar ook steeds meer invloed.

Voorheen werd de cmr door bestuurders niet altijd even serieus genomen. Openlijk, toen de cmr in 2010 tegen de vorming van het lectorateninstituut (IOI geheten, red.) stemde. Van die tegenstem trok het college zich niets aan. En ook in 2012, toen de cmr tegen een grote verhuisoperatie en reorganisatie van opleidingen stemde (de ‘Grote Schuif’), zei het voormalige college dat de operatie gewoon doorging. ‘De aannemers zijn al bezig.’

De voorganger van Van Maldeghem vertelde na zijn afscheid in 2010 dat veel zaken al door het bestuur en de directeuren waren beklonken voordat ze als ‘voorstel’ bij de cmr terechtkwamen. Van Maldeghem vindt echter dat dat de afgelopen jaren ‘serieus’ veranderd is. ‘We worden veel eerder bij besluitvorming betrokken. Door het cvb, maar ook door de managementlagen daaronder.’

Als je terugkijkt naar de moeilijke dossiers zie je een terugkerend patroon. Bij de eerste vergadering is de cmr mordicus tegen, maar een maandje later stemt de cmr toch in. Je zag het bij de verhoging van het bsa naar 48 punten, of recenter naar 60 punten bij COM, bij de reorganisatie van de diensten, het opheffen van RBS…

‘…Maar als we dan voorstemmen, is het voorstel wel gewijzigd. Bovendien gaan veel van die voorstellen wel de goede kant op. Overigens zie je steeds minder tegenstemmen van de cmr. Als het goed is, hebben we meer invloed vóór in het proces. Dat had de cmr vroeger minder en dan gingen dus ook vaker achteraf de hakken in het zand.’

Als je na iedere tegenstem ook standaard voorstemt, wordt je tegenstem dan nog serieus genomen?

‘Natuurlijk wel. Dreigen met een geschil werkt. Heb jij dan nooit een conflict met je echtgenote?’

Nou, ik ben niet de hele dag aan het dreigen met een scheiding…

‘Dat doen wij dus ook niet. Net als dreigen met de landelijke geschillencommissie. Als je daarmee dreigt, maak je geen vrienden. **Dan moet je je eerst afvragen wat je kunt winnen** en of dat dan geen pyrrusoverwinning is.’

Met dat ‘je maakt er geen vrienden mee’ laad je de verdenking op je dat de relatie met het cvb boven de inhoud gaat.

‘Het kan inderdaad zo zijn dat je de relatie belangrijker vindt dan je gelijk halen. Dat is niet zo raar toch? Soms moet het natuurlijk wel, dan moeten mensen scheiden. Het is weleens in mijn hoofd opgekomen, bijvoorbeeld bij het opheffen van RBS (de Rotterdam Business School), om naar de geschillencommissie te stappen. Maar bij RBS was ik er zelf ook van overtuigd dat er iets moest gebeuren. Daar hebben we uiteindelijk dus toch, met een krappe meerderheid, mee ingestemd. **Dat is een grote fout geweest**. Er was een managementprobleem bij RBS, maar de oplossing daarvoor was natuurlijk niet het opheffen van de hele RBS. Dat zag Ron Bormans gelukkig wel toen hij een paar maanden later aantrad als nieuwe bestuursvoorzitter en het opheffen van RBS ongedaan maakte.’

Een van de onderwerpen waar jij je in de cmr tegen keerde, was het bsa, het negatieve studieadvies waarmee studenten met te weinig studiepunten van de opleiding gestuurd kunnen worden. Toch heb je die trend van steeds hogere bsa-normen niet kunnen stoppen. We zijn in tien jaar van 37 naar 48 en nu op sommige plekken naar 52 of 60 punten gegaan.

‘Ik heb deze voortdenderende trein niet in mijn eentje kunnen stoppen, **maar ik heb wel flink aan de rem gehangen.** We zijn niet zonder slag of stoot naar 60 punten gegaan bij COM. Dat is eerst een experiment geworden. En in de tussentijd voeren we discussie over de vraag of we met een hoger bsa geen extra belemmeringen opwerpen voor mensen met een zwakkere startpositie.’

Jij zou het bsa liefst vandaag nog afschaffen.

‘Absoluut. **Degenen die het hardst roepen om een hoger bsa hebben vaak zelf jaren gestudeerd. En dat misgunnen ze een volgende generatie.** Ik heb zelf ook drie studies gedaan en afgerond. Dat vormt je. Mensen die willen groeien, moet je de kans geven. Er zijn landen waar onderwijs gratis is en iedereen net zo veel kan studeren als hij wil.

Je moet geen beperkingen opleggen in het wijzer maken van mensen. Zeker niet in Rotterdam. Ik vermoed dat veel allochtone studenten gewoon meer tijd nodig hebben voor hun studie. Sowieso geldt overal dat je snelle en langzame studenten hebt.’

Dankzij het verhoogde bsa zijn bij COM juist veel meer mensen blijven studeren. Er zijn toch altijd lamlendige studenten die een schop onder de kont nodig hebben?

‘Over het rapport waaruit dit zou moeten blijken, heb ik zo mijn twijfels. Eerdere tussenrapporten over de bsa-verhoging van COM werden steeds door de auditdienst met de grond gelijkgemaakt. (Auditdienst amc wil hier niet op reageren, red.) Bovendien kan een bsa op korte termijn wel de uitval beperken, maar op de lange termijn ontneem je mensen kansen. Natuurlijk heb je ook lamlendige studenten. Maar laat die lekker lamlendig zijn! Ze worden er niet rijker van. **Iemand die heel snel veel geld wil verdienen, zorgt wel dat hij zijn diploma zo snel mogelijk haalt.**

‘En dan de tijd en het geld die in het hele bsa-sanctioneringsapparaat gaan zitten. Regels, strafmaatregelen, beroepscommissies en zelfs rechters bemoeien zich met wat in feite toch redelijk onschuldig gedrag is. Zo’n harde maatregel roept fraude op, dat moet weer gecontroleerd worden. **De hele bureaucratie daaromheen is hartstikke duur.** En dat terwijl langstuderen, uitgaan en een bijbaantje allemaal vormende activiteiten zijn.’

Op welk bereikte resultaat van de cmr ben je trots?

‘Vooral op het activeren van de studentengeleding. Die leidde een min of meer slapend bestaan toen ik aantrad. Vooral in de eerste jaren van mijn voorzitterschap heb ik die actief opgestookt om in actie te komen. De studenten hebben tegenwoordig behoorlijk wat in de melk te brokkelen bij het college van bestuur.

‘Ook voor het personeel heb ik dingen voor elkaar gekregen. Ik ben de bedenker van de formule voor de ptd (planning- en taaktoedeling voor docenten, red.). Daar kun je van vinden wat je wilt en daar wordt ook verschillend over gedacht…’

…Je plaatst er vast een disclaimer bij?

‘…Nee, nee, ik ben er nog steeds trots op. Dat systeem is uiteindelijk gedetailleerder beschreven dan ik voor ogen had, maar dat is een gevolg van compromissen. Het wordt nergens precies toegepast, maar dat vind ik niet erg. **Het effect van het systeem is in ieder geval dat men voortdurend rekening houdt met de belasting van docenten.** Ptd is ook alleen maar een soort verzekering tegen uitbuiting. **Er zullen altijd mensen zijn die minder assertief zijn tegenover hun directeur of manager. Daar is zo’n systeem voor nodig.** Er is een commissie die een of twee keer per jaar bijeenkomt om klachten over ptd te behandelen. Er zijn maar weinig klachten, maar als er geklaagd is, heeft de docent altijd gelijk gekregen.’

Ben je bang dat het bestuur, nu je uit de cmr bent, zo snel mogelijk de ptd afschaft? Ze hebben daar de afgelopen jaren immers al een paar keer op aangedrongen.

‘Ik denk dat dat wel gaat gebeuren. Maar ik maak me er niet echt zorgen over. Er moet volgens de wet iets geregeld worden. Het bestuur kan de ptd wel afschaffen, maar dan komt er iets anders voor in de plaats. De strijd hierover zal veel energie kosten en uiteindelijk niets opleveren.’ ◘

‘STUDENTEN HEBBEN TEGENWOORDIG BEHOORLIJK WAT IN DE MELK TE BROKKELEN BIJ HET BESTUUR.’

FOTO'S: ANNE HOSPERS

Loeihete **ramen**

Het is de foodtrend van 2017: een loeihete kom ramen. De gevulde Japanse soep is nu ook in Nederland populair. Natuurlijk blijft Rotterdam niet achter en daarom duik ik slurpend in deze lekkernij.

WAT VAN VER KOMT, IS LEKKER EN VOOR SOEP IS DAT NIET ANDERS. Iedereen kent wel de Indisch-Surinaamse saotosoep en ook de Vietnamese pho bo gaat er al een aantal jaar goed in. Maar ramen, dat kenden wij nog niet. Tot nu toe. De noedelsoep uit het land van de rijzende zon is namelijk aan een opmars bezig. Heel gek is dat niet, want de soep is gezond, lekker, snel en je kunt 'm precies samenstellen zoals je zelf wilt.

DRIE ONDERDELEN

Het belangrijkste wat je moet weten over ramen is dat de soep bestaat uit drie onderdelen: bouillon, noedels en vulling. De bouillon is gemaakt van kip of varken. Op zichzelf is ie al lekker, maar hij wordt verder op smaak gebracht met zout, soja of miso (een smaakmaker op basis van soja). De noedels zijn er in allerlei soorten en maten (van recht tot gekronkeld) en zijn bij voorkeur zelfgemaakt. Tot slot heb je de vulling en die bestaat uit groenten, vis of vlees. Vooral gestoomd varken wordt veel gebruikt. Dat klinkt minder lekker dan het is, maar eigenlijk smaakt het naar een soort ham.

UMAMI

De lekkerste ramen eet je in Rotterdam bij Hinoki. In dit piepkleine zaakje achter de Markthal (vernoemd naar de Japanse cipres) heb je standaard de keuze uit een tiental soorten ramen en drie specials. Geen paniek, op de achterkant van de menukaart worden alle ramen uitgelegd. Mijn oog valt op de special: tonkotsu ramen, een donkere soep op basis van varkensvlees. Zoals vaker bij Japans eten is de smaak moeilijk te plaatsen, maar knoflook, paddenstoelen en umami (ook wel de vijfde smaak genoemd) komen naar voren. Apart, maar echt heel lekker. Om te voorkomen dat je je mond brandt aan de loeihete soep is het voor één keer geoorloofd om te slurpen. We zijn immers even in Japan. ◘

Jonathan van Noord

Hinoki
Keizerstraat 52, Rotterdam

FOTO: ASTRID ZUIDEMA

Bart Bijl

BOZE WITTE MANNEN ZÓ INGEWIKKELD

OUDEREN ZIJN BOOS, STUDENTEN ZIJN BOOS EN PUBERS ZIJN BOOS. MAAR PUBERS WAREN DAT ALTIJD AL, DUS DAT TELT NIET.

Ik ben dan wel een witte man, maar ik ben helemaal niet boos. Terwijl ik dat misschien wel zou moeten zijn, want iedereen lijkt tegenwoordig boos. Niet alleen witte mannen trouwens, ook gekleurde mannen zijn boos. Vrouwen zijn ook boos, wit én gekleurd. Ouderen zijn boos, studenten zijn boos en pubers zijn boos. Maar pubers waren dat altijd al, dus dat telt niet. Boeren zijn boos, vrachtwagenchauffeurs zijn boos, leraren, dokters, politie: iedereen is boos.

Waarom eigenlijk en op wie?

Dat is niet altijd even duidelijk. Boos op de elite? Maar wie zijn dat dan? In Amerika was men boos op de rijke elite en vervolgens kozen ze een onroerendgoedmiljonair tot president die nog nooit van zijn leven iets positiefs voor zijn landgenoten heeft gedaan, zelfs geen belasting heeft betaald. Waar gewone Amerikanen hun vaders en zonen zagen sneuvelen, heeft hij zelf niet ene dollar bijgedragen. Nog geen kogel heeft de USA namens Donald kunnen kopen. Als dat nu vanuit een overtuigd pacifisme kwam, maar van iemand die zich hardop afvraagt waarom hij eigenlijk geen atoombommen zou mogen gooien, lijkt dat niet het geval. Hillary werd onbetrouwbaar gevonden en van de weeromstuit leveren ze zich uit aan iemand die werkelijk aantoonbaar staat te liegen.

Politici worden door boze mensen al snel zakkenvullers genoemd, maar als ene Jan Dijkgraaf zijn Tweede Kamersalaris wil gaan verdienen door alleen maar aan stemrondes mee te doen en daar dan niet eens zelf over gaat nadenken maar zijn stemgedrag door twitteraars wil laten voorzeggen, dan vinden veel boze mensen dat weer wél een goede besteding van belastinggeld.

In rechtsstaat Nederland is Wilders boos op de rechters, omdat die volgens hem vooringenomen zouden zijn. Er was nog iemand die vond dat de rechters vooringenomen jegens hem waren en dat was de Utrechtse serieverkrachter. Maar geen van beiden zijn gemarteld om tot een bekentenis gekomen en allebei hebben ze zich door kundige advocaten mogen laten verdedigen. Je kunt rechters niet kwalijk nemen dat ze de wetten toepassen die door politici zijn gemaakt.

Boze mensen hebben ook een hekel aan Europa. Bij monde van Wilders willen boze mensen vooral weer zelf alles te zeggen hebben in Nederland. Wat daar dan ook precies mee bedoeld wordt. Daarom vinden zij het een goed idee om samen te werken met Le Pen, die ook een hekel heeft aan Europa. Als dat allemaal lukt, EU uit elkaar, en als er dan nog geen ergere dingen zijn gebeurd, verwachten Wilders c.s. vermoedelijk dat mevrouw Le Pen zich gaat inspannen voor de Nederlandse belangen... Ik dacht het niet. Zonder een gemeenschappelijke vergadertafel in Brussel is het ieder voor zich en dan is Nederland maar héél klein. Maar toch nog altijd zo groot dat de boze mens nog altijd boos kan blijven omdat anderen de dienst uit lijken te maken.

Er zijn zo veel dingen die goed gaan, goed geregeld zijn. Als we ons aan politieke oplichters uitleveren, kan het een stuk slechter worden en héél lang duren voor we alles weer hebben gerepareerd. Als dat al lukt. ◘

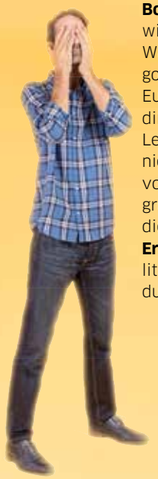

FOTO'S: SUGARCOATED

Dit is een docenten-wisselcolumn.
Bart Bijl is docent Nederlands aan de lerarenopleiding Nederlands.
Hij deelt deze column met Bart Siebelink (WdKA).

VAN DE KLAS NAAR THE VOICE

MIKE OTT
Derdejaars Iero Nederlands

WAT IS ENGER: een klas vol kwaadaardige pubers of een *blind audition* bij The Voice of Holland? Voor velen een vraag, voor Mike Ott een weet. 'Zonder twijfel de *blind audition*. Geef mij maar vijftig pubers, dat kan echt niet erger zijn dan mijn *blind audition*. Ken je dat gevoel als je in de achtbaan zit en ondersteboven hangt? Dat je vecht tegen het gevoel van controle verliezen? Nou, zo voelde het ongeveer toen ik mijn nummer deed en de seconden zag wegtikken. Pas bij 1.19 draaiden coaches Guus en Sanne zich om. Ik had het echt niet meer verwacht.'

Mike zong namelijk een valse noot. 'Iedereen maakt weleens een foutje, alleen deed ik het voor 3.2 miljoen kijkers...' De volgende keer dat Mike een faalangstige leerling vertelt dat het niet erg is om fouten te maken, spreekt hij in ieder geval uit ervaring. De rest van het avontuur, dat duurde tot de battles, was van de overtreffende trap. 'De eerste tv-beelden zorgden al voor 400 appjes. De social media waren overweldigend. Maar ook het feit dat mijn medekandidaten zo goed waren, was intimiderend.'

Toch vond Mike het niet moeilijk zichzelf te blijven in al het mediageweld. 'Mijn echte gevecht was met de tijd. Al snel slokte het programma me op. Het lukte niet goed om het te combineren met mijn studie en werk als leraar. Daarom ben ik tijdelijk gestopt met studeren. Docent worden lijkt me hartstikke leuk, maar muziek staat op nummer één. Nu heb ik momentum; daarom wil ik elke mogelijkheid aanpakken.' ◘

Esmé van der Molen

FOTO: LEVIEN WILLEMSE